

Tento e-mail mi od George chodí každý druhý pátek, přesný jako hodinky. Mění se pouze to, o kterém „nejnovějším asistentovi“ právě mluví. Měl jsem jich už tolik, že jsem všem říkal „Taylor“, protože nikdy nevydrželi dost dlouho, abych si pamatoval jejich skutečná jména.

Vešel jsem do jeho kanceláře a spatřil svého nejnovějšího Taylora, jak sedí na pohovce. Oblečený v nepadnoucím modrém obleku, který patřil do nejbližšího koše na odpadky, a s červenýma a napuchlýma očima vypadal, jako by nespal několik dní.

„Povězte panu Parkerovi, co jste právě řekl mně,“ pobídl ho George a podal mu papírový kapesník. „Do toho.“

Nejnovejší Taylor ke mně vzhledl a dlouze vydechl. „Pane Parkere, jsem přepracovaný a přemožený vším, co žádáte, abych pro vás dělal. Nemůžu jíst, nemůžu spát a mám pocit, že mi tahle práce užírá život.“

„Vždyť jste tu začal pracovat teprve před dvěma týdny.“

„Nech ho domluvit, Prestone,“ varoval mě George a pro sebe si zamumlal: „Nepotřebujeme potíže s personálním, ne?“

„Jenom...“ Taylor popotáhl, „jenom se ztracene usilovně snažím, abyste byl šťastný, ale nikdy to nestačí. Telefon mi neustále zvoní, v doručené poště mám neustále víc než pět set zpráv a myslím, že ani neznáte moje skutečné jméno.“

Nesnažil jsem se předstírat, že znám.

Otřel si obličej do rukávu. „Moje přítelkyně každý večer, když přijde domů, musí poslouchat, jak kvůli téhle práci brečím.“

„A ještě pořád máte přítelkyni, když každý den brečíte?“

George po mně střelil pohledem a já jsem si založil paže.

„Vážím si té příležitosti, co jste mi dal, ovšem ani s tím vyšším platem, co nabízíte, to už pro mě není dost.“ Popotáhl. „Tímto dnes dávám výpověď.“

„Většina zaměstnanců tak obvykle činí písemně s dvoutýdenní výpovědní lhůtou,“ poznamenal jsem. „Nerozumím tomu, proč jsem sem musel přijít a poslouchat vaše vzlykání.“

„Pan Parker se tím *snaží* říct, že vaši rezignaci přijímá.“ George mým směrem zavrtěl hlavou. „A jelikož se chceme ujistit, že s jeho dalším asistentem budeme zadobře, řekl byste nám, co pan Parker udělal, že jste se tu někdy cítil nepříjemně? Nebo co bychom mohli pro příště zlepšit?“

„Ano,“ přikývl. „Minulý týden mě požádal, abych mu aktualizoval jeho soukromý mobil.“

„Ach, jaká to *hrůza*.“ Zadíval jsem se na hodinky.

„Byla to hrůza, pane. To, co se v některých těch starých zprávách psalo, ve zprávách od tolika různých žen... Vyděsilo mě to.“

„Co přesně se v těch zprávách psalo?“ zajímal se George.

„Bylo toho příliš.“ Taylor přede mnou uhnul pohledem. „Mojí kundičce se stýská. Proč ses nestavil a nenatloukl mi svým klackem? Máš toho největšího ptáka, co jsem kdy kouřila – můžu ti ho vykouřit znovu? Myslím, že mě ještě nikdo neopíchal tak –“

„Fajn, to stačí.“ Odolal jsem nutkání protočit panenky. „Mnohokrát vám děkujeme za všechnu práci, kterou jste pro Parker International vykonal, Taylore. Jsem si jistý, že nikomu chybět nebudete.“

„Jmenuju se Jim. A to je přesně ten důvod, proč končím.“